

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 118.726 van 28 april 2003  
in de zaak A. 135.377/IX-3757.**

In zake : Paul MICHEL,  
die woonplaats kiest bij  
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,  
kantoor houdende te GENT,  
Sint-Denijslaan 201

tegen :

1. het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Paul MICHEL op 14 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting van 4 april 2003, waarbij de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij om de verzoekende partij gedurende een periode van zes maanden te schorsen in het belang van de dienst met ingang van 13 november 2002 gehandhaafd werd, en van deze laatste beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij van 12 november 2002";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 2003, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat Y. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd  
W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt  
kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is afdelingshoofd bij de Vlaamse  
Huisvestingsmaatschappij (hierna : VHM).

1.2. Op 22 oktober 2002 beslist de raad van bestuur van de VHM om  
aan verzoeker te melden dat hij zinnens is verzoeker te schorsen voor de duur van zes  
maanden. Verzoeker wordt hiervan op 4 november 2002 op de hoogte gebracht.

1.3. Op 12 november 2002 beslist de raad van bestuur van de VHM,  
naar aanleiding van een aantal persartikelen, na verzoeker te hebben gehoord om hem  
met ingang van 13 november 2002 voor de duur van zes maanden te schorsen in het  
belang van de dienst.

1.4. Verzoeker tekent op 13 november 2002 beroep aan tegen die  
beslissing.

Omdat verzoekers beroepsschrift zoekgeraakt is, volgens de  
tweede verwerende partij, doet de raad van beroep slechts uitspraak praktisch vier  
maanden later, namelijk op 11 maart 2003 en adviseert unaniem dat de schorsing van  
verzoeker moet worden opgeheven.

1.5. Op 4 april 2003 beslist de Vlaams minister van Economie,  
Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting dat de schorsing van  
verzoeker gehandhaafd wordt;

## 2. Over het voorwerp van de vordering.

Overwegende dat wanneer de eindbeslissing genomen wordt, de voorbereidende beslissing definitief uitgewerkt is; dat zij als het ware wordt opgeslorpt door de eindbeslissing; dat zij niet herleeft louter doordat de eindbeslissing zelf uit het rechtsverkeer wordt verwijderd; dat te dezen de beslissing van 12 november 2002 van de raad van bestuur van de VHM definitief is uitgewerkt door de eindbeslissing die door de minister werd genomen, dat die beslissing van 12 november 2002 derhalve niet zou herleven indien de ministeriële beslissing van 4 april 2003 geschorst wordt; dat verzoekers vordering derhalve alleen ontvankelijk is in zover zij gericht is tegen de ministeriële beslissing van 4 april 2003; dat evenwel bij de beoordeling van de wettigheid van die ministeriële beslissing ook rekening moet worden gehouden met gebeurlijke onregelmatigheden in de beslissing van 12 november 2002 van de raad van bestuur van de VHM die door de ministeriële beslissing van 4 april 2003 niet hersteld werden;

## 3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid .

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van het onpartijdigheidsbeginsel, zowel in hoofde van de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM als van de bevoegde Vlaams minister;

3.2. Overwegende dat, opdat van schending van dit ingeroepen beginsel sprake zou kunnen zijn, het volstaat dat diegenen die onpartijdig moeten optreden naar buiten een schijn van partijdigheid hebben verwekt, met andere woorden door hun gedragingen een gewettigde twijfel hebben doen ontstaan over hun geschiktheid om de zaak van de betrokkene op een onpartijdige wijze te behandelen; dat te dezen

de intentie om verzoeker te schorsen in het belang van de dienst hem is ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 4 november 2002; dat reeds op 2 november 2002 in de krant De Morgen een interview is verschenen met voorzitter Bob DE RIDDER van de VHM waarin deze zijn voorstel publiek maakte om verzoeker “uit de dienst te verwijderen”; dat luidens de notulen van de raad van bestuur van de VHM met betrekking tot de vergadering van 12 november 2002 van de raad van bestuur de voorzitter eerst de vergadering verlaat voor de stemming “om elke vorm van vermeende onpartijdigheid (lees partijdigheid) te vermijden”; dat wanneer de stemming over het voorstel tot schorsing van verzoeker met 4 stemmen voor, 4 stemmen tegen en 1 onthouding daarop gunstig uitvalt voor verzoeker er wordt beslist “dat hij (de voorzitter) toch zal deelnemen aan de stemming, omdat hij zijn verantwoordelijkheid wenst op te nemen gelet op het feit dat op de vorige raadszitting de intentie tot deze schorsing beslist werd met 8 stemmen voor tegen 3 stemmen tegen”; dat bij de nieuwe stemming het voorstel tot schorsing van verzoeker wordt aangenomen met 5 stemmen voor, 4 stemmen tegen en 1 onthouding; dat, meer nog, de voorzitter van de raad van bestuur het nodig heeft gevonden om de notulist opdracht te geven om in de notulen van de vergadering alleen melding te maken van de tweede stemming en dat die poging van de voorzitter om het relaas over een essentieel gebeuren weg te laten terecht door de raad van bestuur is geweigerd; dat dit ernstig voorval bij de Raad van State nochtans vragen doet rijzen over de correctheid van sommige verantwoordelijken van de VHM; dat voorts voordien reeds in de krant De Morgen van 29 oktober 2002 kon gelezen worden : “GABRIËLS heeft tevens te kennen gegeven dat er niet langer kan worden samengewerkt met VHM directeur Paul MICHEL”; dat in diezelfde krant van 2 november 2002 onder de titel “GABRIËLS bevestigt ontslag VHM-topman” kon gelezen worden: “Vlaams minister van Huisvesting Jaak GABRIËLS (VLD) heeft donderdag per brief de ontslagregeling voor VHM-topman Paul MICHEL officieel gemaakt”; dat ook in andere kranten gelijkaardige berichten verschenen en dat geen van die berichten ooit door de betrokken Vlaams minister is gelogenstraft; dat uit wat voorafgaat slechts één gevolgtrekking kan bestaan, namelijk dat zowel de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM als de bevoegde Vlaams minister door hun optreden minstens een schijn van partijdigheid hebben verwekt die bij verzoeker een gewettigde twijfel heeft doen ontstaan over hun geschiktheid om verzoekers zaak op een onpartijdige wijze te behandelen; dat het middel ernstig is;

3.3. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel X 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000

houdende regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen;

3.4. Overwegende dat luidens voornoemde bepaling de ambtenaar tegen wie de schorsing in het belang van de dienst wordt voorgesteld vooraf in zijn verdediging moet worden gehoord over de feiten die hem ten laste worden gelegd; dat de brief van 4 november 2002 van de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM waarbij aan verzoeker de intentie wordt medegedeeld om hem te schorsen in het belang van de dienst in dat verband luidt als volgt :

“Gelet op art. X 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2002 houdende regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen, en gelet op uw in de media gestelde betrokkenheid bij aangehaalde feiten en ten gevolge daarvan:

- de aanhoudende persheisa;
- het aanhoudend karakter van de berichtgeving;
- het schadelijk karakter van deze aantijgingen voor uzelf;
- het onmiskenbaar schadelijk karakter voor de n.v. VHM in het algemeen en haar geloofwaardigheid in het bijzonder;
- het onmiskenbaar schadelijk karakter voor de sector van de sociale huisvesting in het algemeen,

en overwegende de reglementaire mogelijkheid in hoofde van de Raad van Bestuur om een ambtenaar vanaf rang A2 preventief te schorsen in het belang van de dienst,

heeft de Raad van Bestuur, na stemming, beslist u zijn intentie kenbaar te maken om u te schorsen in het belang van de dienst, voor een periode van zes maanden, en de procedure op te starten bij uw terugkeer uit ziekteverlof.

Conform art. X 4 van voormeld besluit kunt u in uw verdediging worden gehoord, en mag u zich daarbij laten bijstaan door een raadgever. Vermits uw ziekteverlof eindigt op 8 november nodig ik u hiertoe uit op de zitting van de Raad van Bestuur van 12 november 2002, om 11.00 uur”;

dat hieruit blijkt, zoals trouwens ook de raad van beroep in zijn advies heeft vastgesteld, dat aan verzoeker geen enkele concrete fout wordt verweten, dat hem ook niets wordt ten laste gelegd en dat evenmin melding gemaakt wordt van het bestaan van enig strafrechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek; dat alleen sprake is van persartikelen in het algemeen zodat die verwijzing naar de “persheisa” ook kan slaan op de persmededelingen die zowel door de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM als door de bevoegde Vlaams minister zelf zijn gedaan; dat zoals de raad van beroep in zijn advies terecht stelt het “niet opgaat om ambtenaren te schorsen louter en alleen omwille van een negatieve berichtgeving in de pers en dat van de VHM mag verwacht worden dat zij zelf haar verantwoordelijkheid neemt bij het beoordelen van de werking van haar diensten en van de ambtenaren die zij tewerkstelt”; dat dit middel eveneens ernstig is;

3.5. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, omdat niet gemotiveerd wordt waarom het belang van de dienst vereist dat hij uit de dienst verwijderd werd; dat hij hierbij verwijst naar het advies van de raad van beroep, dat erop wijst dat “de heer MICHEL en de VHM reeds eerder het voorwerp zijn geweest van een zogeheten 'persheisa', dat het evaluatieverslag van de heer MICHEL over het jaar 2001 niettemin bijzonder positief was en dat daarin uitdrukkelijk werd vermeld dat de heer MICHEL niettegenstaande de 'persheisa' zeer goed is blijven functioneren”;

3.6. Overwegende dat geen gegevens worden aangebracht waaruit kan blijken dat de schorsing in het belang van de dienst bij de eerste “persheisa” in april 2001 niet noodzakelijk was en de schorsing in het belang van de dienst nu wel noodzakelijk zou zijn; dat de bestreden beslissing wel gewaagt van het feit dat verzoeker zijn medewerking zou hebben verleend aan “persberichten en publicaties waarin melding wordt gemaakt van slechte werking, onregelmatigheden, belangenvermenging, favoritisme en ongepast personeelsbeleid binnen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij”; dat evenwel van die affirmatie geen bewijs wordt geleverd of terug te vinden is in het administratief dossier; dat het trouwens niet waarschijnlijk klinkt dat verzoeker zou hebben medegewerkt aan persartikelen en publicaties die hemzelf in een ongunstig daglicht plaatsen; dat in de bestreden beslissing overigens in strijd met de artikelen IX 20 en X 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen nieuwe feiten ter sprake worden gebracht en dat zij ook niet het voorwerp zijn geweest van tegenspraak; dat de conclusie dan ook is dat in de bestreden beslissing geen motieven voorhanden zijn die de schorsing van verzoeker in het belang van de dienst zouden kunnen verantwoorden; dat ook dit middel ernstig is;

3.7. Overwegende dat, met betrekking tot de derde voorwaarde gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, verzoeker in essentie aanvoert dat hij door de schorsing in het belang van de dienst “publiekelijk (wordt) veroordeeld voor al dan niet vermeende wantoestand binnen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij”, dat het voor hem “onhoudbaar (is) steeds opnieuw opgevoerd te worden als een corrupte ambtenaar, die verantwoordelijk is voor allerlei wantoestanden”, dat “de morele genoegdoening van een annulatiearrest, dat later zal tussenkomen, (...) in dat geval duidelijk niet (kan) volstaan” en dat “indien aan de schorsing geen einde wordt gemaakt, (...) het zich dan ook (laat)

aanzien dat (hij) nooit meer op een normale wijze als ambtenaar zal kunnen functioneren en dat de verwerende partij zonder enige vorm van proces bekomt wat zij klaarblijkelijk beoogt, verzoeker definitief uit de dienst verwijderen”;

3.8. Overwegende dat een maatregel van schorsing in het belang van de dienst omwille van zijn voorlopig en bewarend karakter in beginsel aan de betrokkene geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat te dezen evenwel door de bestreden beslissing, waaraan in de pers ruime weerklink is gegeven, zonder dat tegen verzoeker enig tuchtrechtelijk of strafrechtelijk onderzoek wordt gevoerd, de indruk wordt gewekt dat verzoeker persoonlijk verantwoordelijk is voor mistoestanden bij de VHM die in een aantal persartikelen zijn aangeklaagd; dat van de overheid moet verwacht worden dat zij alle maatregelen neemt om de goede naam van haar ambtenaren te vrijwaren en dat fouten en tekortkomingen slechts met naleving van de daartoe geëigende procedures die het vermoeden van onschuld en het recht van verdediging waarborgen, worden gesanctioneerd; dat in onderhavige zaak het tegendeel blijkt te zijn geschied zodat zelfs een onmiddellijke schorsing van de bestreden ministeriële beslissing de schade die aan verzoekers reputatie is berokkend wellicht niet meer geheel zal goedmaken, maar wel zal kunnen verhinderen dat de schade nog belangrijker wordt; dat verzoeker bijgevolg in voldoende mate een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst;

3.9. Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, de Raad van State akte heeft genomen van de bewering van de VHM dat na het beroep van verzoeker op 13 november 2002 tegen de beslissing van de raad van bestuur van 12 november 2002, het beroepsschrift van verzoeker “nog steeds onvindbaar” is; dat wellicht mag aangenomen worden dat dit “onvindbaar” zijn van een per aangetekende brief verstuurd beroepsakte losstaat van de poging van de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM om een relaas over een essentieel gebeuren weg te laten zoals besproken bij het eerste middel; dat niettemin door dit “onvindbaar” zijn de raad van beroep pas op 11 maart 2003 uitspraak heeft gedaan over een beslissing van 12 november 2002 en dat de ministeriële beslissing eerst op 4 april 2003 werd genomen; dat die vertraging bij de afhandeling van verzoekers beroep tot gevolg heeft dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren; dat bijgevolg aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid eveneens is voldaan,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting van 4 april 2003, waarbij de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij om Paul MICHEL gedurende een periode van zes maanden te schorsen in het belang van de dienst met ingang van 13 november 2002 gehandhaafd wordt.

### **Artikel 2.**

De vordering wordt voor het overige verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig april 2000 en drie, door :

|       |             |                                   |
|-------|-------------|-----------------------------------|
| de H. | L. HELLIN,  | staatsraad, wnd. kamervoorzitter, |
| Mevr. | V. WAUTERS, | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**L. HELLIN.**